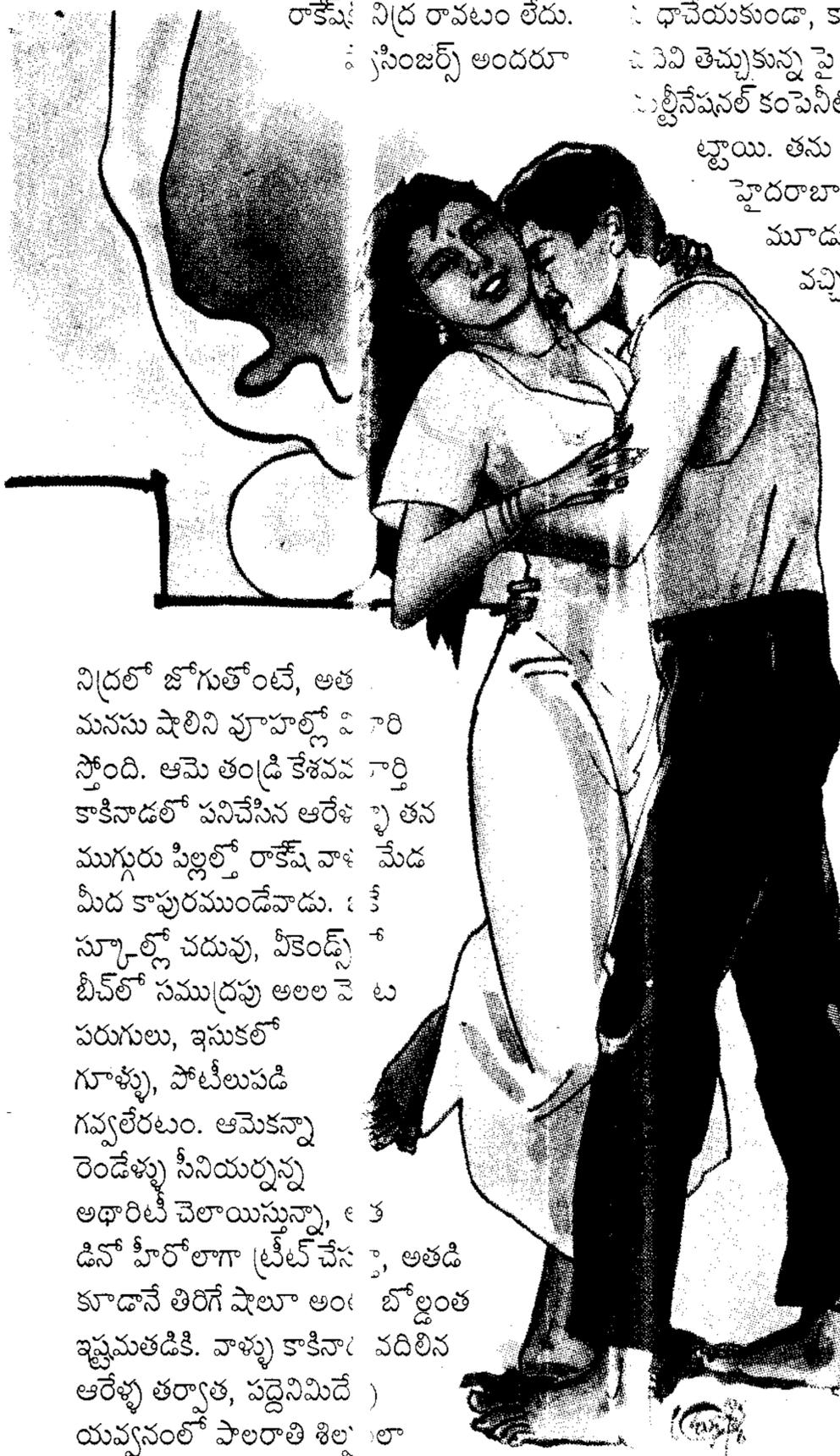

“రాకీ! నీ ముఖం రోషాల్ని వుంటే చెప్పు. నీకంటే మాకు బంధువులు, కులాలు, కుటుంబాలు ఏవీ ఎక్కువకాదు. మ్యారేజ్ ప్రపోజల్ని ఎప్పటికప్పుడు చాలా మంది వున్నావు. ఈ శ్రావణమాసంలో నీ పెళ్లి జరగాలని నాండ్ల పట్టుబడ్డారు. ఒకే ఒక్క మనవడి పెళ్లి చూడకుండానే పోతామేమో అని దిగులు పుట్టారు” రిక్కి-మార్టిన్, ‘నోబడీ వాంట్స్ టుబి రోజ్’ అంటూ సిడ్ స్టేయర్లోంచి వస్తున్న సాంగ్ని ఎంజాయ్చేస్తూ, హుషారుగా వన్ వీక్ అఫీషియల్ పర్ఫెక్ట్ మీద హైదరాబాద్ ప్రయాణాని కని బట్టులు ప్యాక్ చేసుకుంటున్న కొడుకు రాకేష్తో చెప్పి, వచ్చిన పనైందన్నట్లు వెనుదిరిగిన కండ్రిని చూసి అనుకున్నాడు రాకేష్.

‘ధ్యాంక్యూ డాడీ! ధ్యాంక్యూ వెరిమచ్! ఈ నా నిర్ణయాన్ని మీకెలా చెప్పాలా అని మధనపడ్డాను’
 గౌతమి ఎక్స్ప్రెస్ విజయవాడ సమీపిస్తున్నా, రాకేష్ నిద్ర రావటం లేదు. కన్సైజ్ అందరూ

వె రిసిపోతున్న షాలూని చూసి చిన్నప్పటి ఆ సినిక జడలు, బూరెబుగ్గలతో, తనేం చెప్పినా నానంటూ తనవెంటే తిరిగిన ఆ అమాయకపు షాలూ ఈమేనా? అని ఆశ్చర్యపోయాడు. క్షణం నిద్రాభావం వచ్చింది, కాలం వెంట పరిగెట్టి కష్టపడి చివరికి తెచ్చుకున్న పై చదువుల ర్యాంకులతడిని ఓ సుప్రీనేషనల్ కంపెనీలో ఎగ్జిక్యూటివ్గా నిలబెట్టాడు. తను పనిచేసే కంపెనీ హెడ్డాఫ్స్ హైదరాబాద్లో వుండటాన, రెండు మూడు నెలలకోసారి ఆఫీస్ పనిమీద వచ్చి, ఆ వంకతో షాలూని

నిద్రలో జోగుతోంటే, అతను మనసు షాలిని వూహల్లో విసిరిస్తోంది. ఆమె తండ్రి కేవలవార్షిక కాకినాడలో పనిచేసిన ఆరేళ్ళ తన ముగ్గురు పిల్లల్లో రాకేష్ వాళ్ళ మేడ మీద కాపురముండేవాడు. ఆ కిస్కూల్లో చదువు, వికెండ్స్ లో బీచ్లో సముద్రపు అలల వెంట పరుగులు, ఇసుకలో గూళ్ళు, పోటీలుపడి గవ్వలేరటం. ఆమెకన్నా రెండేళ్ళు సీనియర్ను అధారిటీ చెలాయిస్తున్నా, అతడినో హీరోలాగా ట్రీట్ చేస్తూ, అతడి కూడానే తిరిగే షాలూ అంటే బొల్లంత ఇష్టమతడికి. వాళ్ళు కాకినాడ వదిలిన ఆరేళ్ళ తర్వాత, పద్దెనిమిదేండ్ల యవ్వనంలో పాలరాతి శిల్పాలా

వెళ్ళి చూసాస్తున్నానని చెప్పాడు. “ఈ దగ్గర్లోనే వున్న మా కంపెనీ గెస్ట్ హౌస్లోనే నా ఎకామిడేషన్.

అడల్టర్స్ డిన్నీ కథ!

మనం కలిసి చాలా రోజులైంది. ఈ పూట నాకాఫీస్లో పనేం లేదు. మధ్యాహ్నం ఓ మీటింగ్కు అటెండ్ అవుతుంటే. రా నీరజ్, కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకుందాం” అంటూ లాక్సీకేసి నడిచాడు రాకేష్.
 చాలా రోజుల తర్వాత కలిసిన మిత్రుడి ఆహ్వానాన్ని కాదనలేక అతడిననుసరించాడు నీరజ్. ఇద్దరూ స్నానాదికాలు కానిచ్చి, రిఫ్రెష్ అయి, డ్రైస్ ఫాస్ట్ తీసుకుని కబుర్లలో పడ్డారు. ఫ్రెండ్స్ అంటే ఎక్కడున్నదీ ఆరా తీశాక, “నీ లవ్ ఎఫేర్ ఎంబాబు వచ్చింది నీరజ్? మూడేళ్ళనుండే ప్రేమించుకుంటూనే వున్నారు, ఇక పెళ్ళిప్పుడు చేసుకుంటారు? లేక సీక్రెట్గా చేసేసుకున్నారా? నువ్వవంటే

బాబిలి నవ్వంది

చూసే అదృష్టం కూడా కల్పాస్తోందని ఆనందించేవాడు తను. ఆమెను కలిసిన ప్రతిసారీ, అతడి అభిరుచులనాస్వాదిస్తూ వుంటుంది ఆమె.

పీనాసి పాపారావువి. మాకెక్కడ పార్టీ ఇవ్వాలన్న స్తుందోనని, అంతపని చేసినా వింతలేదు” రిమోట్లో టీవీ ఛానెల్ మారుస్తూ అడిగాడు రాకేష్.
 నాలుగో అంతస్తులో వున్న ఆ బిల్డింగ్ ఏసీ రూంలో కిటికీ కర్టెన్స్ ప్రక్కకి లాగి క్రింద రోడ్డు

శ్రీపాద విజయలక్ష్మీన

★★★
 ట్రైన్ దిగి నడుస్తున్న రాకేష్ తన ముందు నాలుగడుగుల దూరంలో నడుస్తున్న ఇన ఇంజనీరింగ్లో క్లెస్ మేట్ నీరజ్ని గుర్తుపట్టి పలకరించాడు. అతడి క్షణం ఓ కార్పొరేట్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. అతడి ఫాదర్ కి హెల్త్ బాగాలేని కారణంగా తణుకు

మీద కదుల్తున్న వాహనాలను చూస్తోన్న నీరజ్ కదిలి రాకేష్కు ఎదురుగా వున్న కుషన్ కుర్చీలో కూర్చుని “అసలీ అమ్మాయిలంతా ఉత్త సెంట్రల్ మెంటల్ హూల్స్రా! చదువుతారు, ఉద్యోగాలు చేస్తారు. స్వంత వ్యక్తిత్వం కలిగివుండరు. డిప్రెషన్ డెంట్ నేచర్ మార్చుకోరు. లవర్తో షికారుకొనడానికూడా ఫాదర్ పర్మిషన్ కావాలంటారు. పెళ్ళి చేసుకుంటానన్న వ్యక్తిమీద కాస్తంత సమస్య కూడా లేకుండా అసలెలా ప్రేమిస్తారా ఏమిటా?”
 “ఏవితీ? అమ్మాయిల మీద అంతలేని

స్టేట్ మెంట్లు ఇస్తున్నావు? సలేవైందేవిటి? డొంకతిరుగుడు మాని సూర్యిగా చెప్పు" టీవీ ఆఫ్ చేసి అన్నాడు రాకేష్ అది పి వైపు ఇంటరెస్టింగ్ గా చూస్తూ.

"లేకపోతే ఏమిటా.. మా డేళ్ళుగా ప్రేమించుకుంటూ, పెళ్ళి కూడా చేసుకోవాలనుకుంటున్నాం. తను ఒక్కసారి కూడా నా రూమ్ కి రాలేదంటే నామీద నమ్మకం లేదనక మరేమే నాలి? నేనేమీ పదిమంది శత్రువులూల మధ్య లేనుగా. హాయిగా సింగిల్ బేకరూమ్ ఫ్లాట్ తీసుకుని వుంటున్నాను"

"ఇందులో అర్థం కాకపోవడానికేముంది? ఆమెతో సినీమాలకి, పికాచుకి తిరుగుతూనే వున్నావు. అది చాలక, రూమ్ కి రమ్మం టున్నావంటే, ఆమెతో ఏకాంతాన్ని కోరుకుంటున్నావన్నది తెలుస్తే మౌనంగానే వున్నాడని అదామెకిష్టం వుండివుండదు. ఈ విషయంలో మనం త చొరవగా వాళ్ళుండకపోవడంలో వింటేమీ లేదు. ఆమె ప్రెస్ పుల్స్ ఆమెకి వుంటాయి. అదంతా నీమీది అపనమ్మకమే అని ఎందుకనుకోవాలి. అభద్రతాభావమూ కావచ్చు. సంప్రదాయక విలువల పట్ల గౌరవమూ కావచ్చు. ఆమె నీ రూముకొచ్చి, నీ సరదాలు పెళ్ళికాకుండానే తీర్చటం లేదని బాధపడకన్నా 'అవర్ తో షికారుకెళ్తానిక్కూడా ఫార్మల్ ఫర్మిషన్ తీసుకునేంత డిస్ రెస్ట్ పెరిగినందుకు ఎక్కువ అనందించు. ఇంటిగుమ్మం దాటి బయటకు వేసే ప్రణాళిక అడుగు, కన్నవాళ్ళ కనుకల్లో వుంచుకునే ఏ అమ్మాయి తప్ప బడులు వేయదు" రాకేష్ మాటల్లోని పదును కొలుస్తూ నీరజ్, నీరజ్ గతాన్ని నెమరువేస్తూ రాకేష్ కొంతసేపు మానం వున్నాడు.

నీరజ్ ఇంజనీరింగ్ చదివే రోజుల్లో 'షిలా' అనే అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. రాకేష్ ఫ్యాషన్ డిజైనింగ్ అయిన షిలా కూడా ఇతివేదికగా తిరగేది. అమ్మాయి

మీషా తిండిచూప

నీరజ్ లొంగని కొంతమంది జీహ్వాచాప లాల్లకి బందీలైపోతారు. అమీషా వటేల్ కి తిండి అంటే చాలా ఇష్టం. 'తిండి తర్వాత నాకన్నీ. నేను ఎంత హెవీగా తిన్నా బరువు పెరిగిపోవడం అదృష్టం. అందుకు దేవుడికి రుణం వడి ఉంటాను' అంటోంది. బరువు పెరిగితే అన్ని అవకాశాలు కోల్పోయినట్టే కదా! అన్నట్టు ఈమె ముంబయ్ లో ఓ రెస్టారెంట్ నడుపుతోంది. రెస్టారెంట్ లో ఎంచక్కా తనకి కావాల్సిన ఐటెమ్స్ తయారుచే

యించుకుని హాయిగా తింటూ ఎంజాయ్ చేస్తోంది అమ్మడు.

ఆమెనో ఫాస్ట్ ఫాఫ్ అని అంటుండేవాళ్ళు ఎక్కడ చూసినా, వీళ్ళిద్దరే అన్నట్టు తిరిగారు. మేమందరం వీళ్ళు పెళ్ళి చేసుకుంటారన్న నమ్మకంతోనే వున్నాం. చదువు పూర్తయి నీరజ్ జాబ్ లో చేరాక, ఆ విషయం గురించి రాకేష్ అడిగినప్పుడు "అంత ఫాస్ట్ గర్లని పెళ్ళి చేసుకోవటం నాకిష్టం లేదురా" అని నీరజ్ అంటే, రాకేష్ విస్తుపోయాడు. కోపంతో పళ్ళు కొరుక్కొన్నాడు. 'ఇడియట్! ప్రేమించడానికి మాత్రం షిలా లాంటి అమ్మాయిలు కావాలి. పెళ్ళి చేసుకోవడానికి పనికిరాదు. మరిప్పుడు షిలా లాగా సుకన్య ఫాస్ట్ గా లేదని, పెళ్ళి కాకుండానే, వీడి సరదాలు తీర్చడం లేదని, ఆమె మీద నిందలెలా మోపుతున్నాడు? అసలు వీడికెన్ని నాల్కలున్నాయి? అనుకుంటూండగా నీరజ్ కంటిన్యూ చేశాడు.

"ఫారిన్ సంబంధంగానీ, మా స్వీట్ కి చూడరు మావాళ్ళు. అంతంత కట్నాలూ ఇవ్వలేరు. ఆమె మ్యారేజ్ కాకుండా నేను పెళ్ళి చేసుకుని తొందరపడి నా సుఖాన్ని చూసుకున్నానన్న అపవాదు నెత్తినేసుకోవటం నాకిష్టం లేదు. నా మనసుని సుకన్య అర్థం చేసుకోదు. లాస్ట్ టైమ్ తనతో చెప్పేసాను, నామీద అంత నమ్మకం లేనప్పుడు మనం పెళ్ళిలా చేసుకోగలమని" చెప్పాడు నీరజ్.

'అసలు నీలాంటి వెధవని ప్రేమించినందుకు ఆ సుకన్య మీద జాళిపడాల్సి' అనుకుంటూ లేచి, కంపెనీ ప్రావైడ్ చేసిన ఎస్టిమేటా కారులో నీరజ్ ని అతడి బస్టాప్ దగ్గర వదిలి, ఆఫీస్ కి చేరుకున్నాడు రాకేష్. ఆరోజు వెంటనే యిన్స్ డే. సాయంత్రం ఐదుగంటలకే బయటికొచ్చి, షాలిని కోసం ఒక అందమైన బొకే, ముత్యపు రింగు కొనుక్కుని, బయటికొచ్చేసరికి ఆకాశం దట్టంగా ముచ్చట కమ్మి, చినుకులు మొదలయ్యాయి. సాయంత్రం ఆరుగంటలు అవుతుండగా ప్యాంటుజేబుల్లో రెండుచేతులు పెట్టుకుని, హుషారుగా సన్నగా విజిలేస్తూ, అలవాటైన ప్రయమైన ఆ చెప్పు ఇంటి తలుపులు తీసి వున్న హాలులో ఎంటరై కిచెన్ లోకి చూశాడు.

'కోయితో బాత్ షా, దిలే బాత్ షా హేకోయ్? పూల్ సా ఏ బదన్, అబ్ తో రితా హేకోయ్?' సాధనా సరగమ్ సాయంత్రం, కోమలమైన సన్నని చామిలో షాలిని పాడుతోంది, కామ్ గా కిచెన్ లో ముండి వున్నాడు! పూర్తిగా షాలి

“షేలా! ఆసలు నువ్వీ సెం రీల్ ఎలా పుట్టావా అని నేనాలోచించాల్సింది నీ మాటలు వింటూంటే” చెప్పాడు మె వైపు సాలోచనగా చూస్తూ రాకేష.

“చిన్నప్పుడు ‘త’ గుణింతం కప్పులు రాశానని నీతో మొట్టికాయలు తినడా కీ, ఆటల్లో నీకు అసిస్టెంటులా వుంటానీకీ, ఎప్పు చేసిన అల్లరి, ఆగడాలను నానెత్తిమీద వేసుకుని మీవాళ్ళి తోను, మావాళ్ళతోను చివాట్లు వేసడానికీ, నువ్వే మన్నా అన్నింటికీ బుద్ధిగా ‘జీ హ జూర్’ అని బుర్ర వూపడానికీ పుట్టానన్నమాట!” వస్తున్న నవ్వుని పెదవులమాటున నొక్కి పట్టి అతణ్ణి తమాషాగా చూస్తూ చెప్పింది షే ని.

“అంతేనా ఇంకా ఎందుకెందుకు పుట్టావో ముందు ముందు చెప్తాకానీ పద, రమదాలో డిన్నర్ తీసుకుని వెళ్తాం!” కారు డోర్ లాక్ తీస్తూ చెప్పాడు రాకేష. ఉదయం నుండి క్లబ్బిగా వున్న ఆకాశం వర్షించడం మొదలైంది.

కారు ఫ్రంట్ గ్లాస్ మీద పడుతున్న వర్షపునీళ్ళని క్లీన్ చేస్తున్న వైపర్ నీ, లైట్లు లుగులో వర్షానికి తడిసి, నల్లగా మెరుస్తున్న తొలిరోడ్డునీ చూస్తున్న ఆమెనడిగాడు రాకేష “ఏమాలోచిస్తున్నావ్ షేలా!”

పెంకె బుటం ‘రాకీ’కి షేలా లాంటి అమాయకపు జీవితం అయితేనే తగుతుందని కూడా ఆలోచించి వుంటారు” నవ్వుతూనే రిటార్నిచ్చింది షేలినీ.

వర్షం ఉధృతంగా పడసాగింది. ఇద్దరూ ఇల్లు చేరేసరికి తొమ్మిది గంటలైంది. బబ్లూ టీపాయ్ మీద అన్నం తింటూ, టీవీ చూస్తున్నాడు. “బే ఆఫ్ బెంగాల్ లో డిప్రెషనలు అక్కా! న్యూస్ లో చెప్పారు” చెప్పాడు బబ్లూ భోజనం ముగించి ఫ్లేటు తీసేస్తూ.

రాకేష వెళ్తానని మాటవరసకన్నా నిజంగా అతడికి వెళ్ళాలని లేదు.

బబ్లూ, షేలినీ ఇద్దరూ ఒకేసారన్నారు “ఇంత వర్షంలో ఎంత కారైతే మాత్రం ఎలా వెళ్తావు? కొంచెం తగ్గేదాకా ఆగి వెళ్ళొచ్చు కదా!” అని.

ఇంతలో బబ్లూ స్కూల్ బో తగిలించుకుని. “అక్కా! ప్రక్కంటి సమీర్, నేను కంప్లెయిన్ స్టడీ చేస్తున్నాం” అంటూ బయల్దేరాడు షేలినీ వద్దన్నా వినకుండా గొడుగు తీసుకుని.

అతడటు వెళ్ళగానే కరెంటు పోయింది. “ఈ ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంట్ కటి. కొంచెం వర్షం పడితే చాలు కరెంట్ తీసేస్తారు. మమ్మీ ఎమర్జెన్సీ లైటెక్కడ పెట్టిందో? ఈ బబ్లూగాడు దాన్ని వున్నచోట వుండనీయడు” షేలినీ గొణుక్కుంటూ చీకట్లో తడుముకోసాగింది. లైట్ గురించి కపేబోర్డులో రాకేష అప్పుడే కర్టెన్ ప్రక్కకి లాగాలని లేవడం, ఆమె లైట్ తో హాల్లోకి రావడం ఒకేసారి జరిగి, అతడామెకి డాష్ కొట్టడంతో పడబోయిన ఆమెని పొదిలి పట్టుకున్నాడు. ఆ తొలి స్పర్శ, తొలి కౌగిలి ఇద్దరిలోనూ పరవశాన్ని కల్పించినా అంతకి మించిన కలవరాన్ని, కంగారునీ ఆమెలో కల్పించగా, మెల్లగా ఆమె విడిపించుకుని లైట్ ఆన్ చేసింది. జరిగిన సంఘటన వల్ల అతడి కళ్ళలోకి ఆమె చూడటానికి సిగ్గుపడింది.

ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారద్దరూ. ఆ ఇద్దరి మధ్య నెలకొన్న మౌనం ఇద్దరికీ ఇబ్బందిగానే వుంది. సిగ్గువల్ల ఎర్రబారిన ఆమె తెల్లని మోము, మరింత ఆహ్లాదకరంగా వుంది. ఆ మౌనాన్ని ఛేదించుతూ అతడన్నాడు “బోర్గా వుంది షేలా! ఈ లైటింగ్ చాలు. కాస్తీపు చేసే ఆడదామా?” ఆమె వెంటనే చేసేబోర్డు తెచ్చి టీపాయ్ మీద పెట్టింది. ఇంతకు మునుపు రెండుమూడుసార్లు ఆడినా ఆమె గెల్చింది ప్రతిసారి. “బెట్ లేకుండా ఆడ్డం బోర్ షేలా! ఏదైనా బెట్ పెడదాం” చెప్పాడు కాయిన్స్ సెట్ చేసుకుంటూ.

“ఫూండ్రెడ్ రూపీస్ బెట్” చెప్పింది తన బెట్ కాయిన్స్ ని వాటి స్టానాల్డ్ సెట్ చేసి.

“నో నో! సరదాగా ఒక్క గేమ్ ఆడదామనుకున్నాం. బెట్ కూడా సరదాగానే వుండాలి” చెప్పాడు.

“సరే! అదేదో నువ్వే చెప్పు. అప్పుడే తొమ్మిదిన్నర యింది” చెప్పిందామె వాల్ క్లాక్ కేసి చూసి.

“నువ్వోడిపోతే నేనడిగింది వ్వాలి. నేనోడిపోతే నువ్వడిగింది స్తాను. ఓకేనా?” చెప్పాడు ఆమె ఒప్పుకుంటుందో లేదోనన్న సంద్విగ్గంతోనే ఆమె మొహంలోకి చూస్తూ.

“నేనొప్పుకోను. ఇందులో ఏదో మెలిక వుంది. నువ్వోడిపోతే ఫర్వాలేదు. నేనోడానం చే షువ్వే కొంచెం కోరికో కోరితే వేసేమువ్వాలి?”

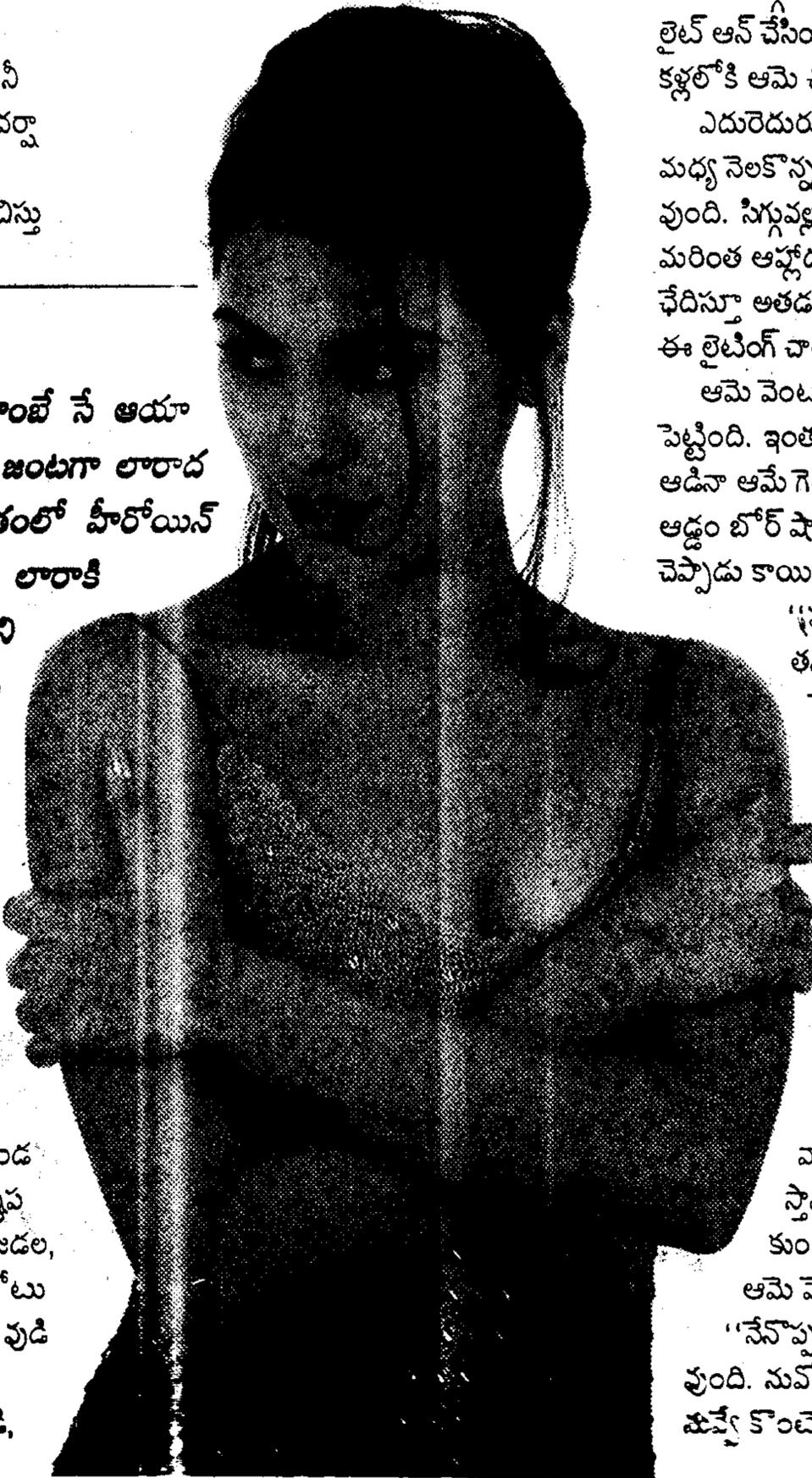
కొత్త జంట

విక్రీ నిహాలానీ కొత్త చిత్రం ‘బాంబే నే ఆయా మేరా దోస్తో’లో అభిషేక్ బచ్చన్ తనకి జంటగా లారాదత్తాని నెలెక్ట్ చేసుకున్నాడు. ఈ చిత్రంలో హీరోయిన్ పాత్రని కరిష్మా కపూర్ కాదనడంతో లారాకి ఈ ఛాన్స్ వచ్చిందిట. లారా నినీ కెరీర్ ని ఈ చిత్రం మలుపు తిప్పుతుందంటున్నారు. ఈ చిత్రంలో అభిషేక్ నటనపై కరిష్మా ప్రత్యేక క్రథ తీసుకుంటోందిట. టెస్టాఫీల్ లారా!

“మీ పేరెంట్స్ చిన్నప్పటినుండి, మీ మావయ్య కూతుర్ని కోడలిగా ముకోవాలనుకునేవాళ్ళు కదా. ఇప్పుడింత వ్యర్థంగా మన పెళ్ళికి గ్రీన్ సిగ్నల్ ఎలా ఇచ్చారు అని ఆలోచిస్తున్నాను”

“ఇంకా ఎంతకాలమాగినా వరవాడు బెండ కాయలా ముదిరిపోవటం తప్ప (పిల్లనీ ఇష్టపడడు. వాడి మనసులో ఆ చిన్నపిల్ల పిలక జడల, బూరెబుగ్గల షాచాకి తప్ప మరి రెవరికీ చోటు లేదని తెల్చుకుంటే వుంటారు” చెప్పాడామెను వుడికిస్తున్నట్లు.

“బానాను! ఆ చిన్నప్పటి ఆట, మొండి,

నువ్వచే ముందుగా... షేలిని బుంగమూతి
నెక్లె చేస్తానని అతడికి చెప్పింది.
"కోకో! అలాంటి రేడు షేలా. అయినా
నాకు చే అర్థం కాదు. నీకు తెలుసుకదా!
షేలాంటి భయమేం ఆమెకు లేదు. ఎలాగూ
షేలా గెలుస్తావు కదా!" చెప్పాడు ఆమెతో కన్విన్సింగ్
గా.

ఈ రీజ్ ఆమెకు నచ్చింది. సరే! ఎలాగూ
గెల్వేరి మేగా అన్న నమ్మకంతో ఆట స్టార్ట్
చేసింది. అరగంట గడిచేసరికి అతడు చాలా నేగ్గా
ఆమె గుర్రాలని, బంట్లని పోల్చేశాడు. క్రమంగా
ఆమెకి గెలుస్తానన్న నమ్మకం సన్నగిల్లి, టెన్షన్ అధి
కమై ఎర్రబడిన మోముతో ముత్యాల్లా మెరుస్తున్న
స్వేదబిందువులతో, బిగించిన పగడాల్లాంటి పెద
వులతో మరింత ఆహ్లాదకరంగా వున్న ఆమె
ముఖాన్ని చూస్తూ, హుషారుగా సన్నగా విజిల్
స్టార్టు చేశాడు.

"అసలే టెన్షన్తో ఉన్నాంటే, మధ్యలో ఆ విజి
లేంటి?" ఉక్రోశంగా చెప్పింది షేలిని.

ఆమె ఉక్రోశం చూసాంటే అతడికి మరీ
ముచ్చటగా వుంది. "ఇది మరీ బాగుంది, 'ఆడ
లేక మద్దెల ఓడన్నట్టు' నువ్వూ బాగా ఆడి, నా
కాయిన్స్ని చంపు. గెలుపు నావాలంటే నేనొద్దనలే
దుగా" ఆమె వంక టీజింగ్గా చూస్తూ చెప్పాడు.
ఆటలోపడి ఇద్దరూ సమ మూన్నే మరిచారు.

పదకొండవ్వస్తుండగా ఆమె రింగ్ తప్పించు
కోలేని విధంగా వ్యూహం వున్నా, చెప్పాడమెతో
విజయగర్వంతో 'చేక్'. ఆట ఇంకా తీవ్రంగా
ఆలోచిస్తూంది తన కింగ్ స్క్వేప్ అయ్యే దారి
కోసం.

"మేడమ్! నువ్వెంత ఆలోచించినా నీ కింగ్ని
తప్పించలేవు. గెలుపు నాది ఒప్పుకుని నేనడిగింది
ఇచ్చుకుందుకు రెడీ అవు"

ఆమె ఆలోచిస్తోంది 'చీ! ఎంత పొగరుగా గెలు
స్తానన్న ధీమాతో అతడి బోంబ్కి ఒప్పుకున్నాను.
అసలతడింత బాగా ఆట్టుంట్లు ఉన్నాడే నేర్చుకు
న్నాడు? ఇంట్లో ఎవరూ ఆట ఆడారు?

ఏకాంతం. వర్షం. ఈ సిట్టయేషన్లో
అతడేదైనా అడగరానిది అడిగితే?

అతడాలోచిస్తున్నాడు. ఇండాకటి
సంఘటన తాలూకు మత్త ఇంకా తను
వును వీడలేదు. మళ్ళీ అలాంటి అవ
కాశం కోసం, ఆరాటపడ్డో తనువు,
అనువైన సిట్టయేషన్లో వున్నాడైన అవ
కాశాన్ని, అందమైన ఆ డ్రీని అందు
కోమని తొందర చేస్తోంటే, వివేకాన్ని
లిప్తపాటు అణచిపెట్టిన ఆ శంతో
ఆమె చేయిపట్టుకుని విసు గా మీదకి
లాక్కుని, భయంతోను లెన్షన్తోను
అదురుతున్న పగడాల్లాంటి ఎర్రని

ఆమె పెదవులందుకోబోయాడు.
తన ముఖాన్ని అతడికందనీయకుండా గింజు
కుంటూనే చెప్పిందామె. "ప్లీజ్ రాకేష్! పెళ్ళికా
కుండా ఇలా తొందరపడటానికి మనది వెస్ట్రన్
కల్చర్ కాదు. నా (ప్రిన్స్పుల్స్)ని చంపుకుని నీ కోరిక
తీర్చలేను"

"త్వరలో పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాం కదా!"
అతడామె మాటలని లక్ష్యపెట్టడం లేదని
ఆమెకర్ణమవుతూనే వుండతడి ఆవేశం
మాస్తోంటే.

ఇంతలో అతడూహించని విధంగా, ఆమె సడె
న్గా చైతన్యరహితంగా మారిపోయి ప్రాణంలేని
బొమ్మలా అతడి చేతుల్లోంచి క్రిందకి జారిపోసా
గింది. ఆ హఠాత్పరిణామానికతడి ఆవేశమంతా
ఆవిరవగా కంగారుగా "షేలా! ఏమైంది?
మాట్లాడు షేలా" అంటూ ఆమెను అపురూ
పంగా చేతుల్తో ఎత్తి సోఫాలోనికి చేర్చి ముఖంపై
నీళ్లు చల్లాడు.

కరెంటింకా రాలేదు. స్వేదంతో తడిసిన
ఆమెకి న్యూసేపర్తో గాలి విసురుతూ, ఆమె
ముఖంలోకే చూస్తూ 'చీ! ఎంత బ్రూట్లా
విహేవ్ చేశాను.

నీరజీకి నీతులు చెప్పిన నేను చేసిందేమిటి?
ఎదైనా తనదాకా వస్తేకానీ తెలీదు. ఆవేశం మనిషి
వివేకాన్ని చంపేస్తుందని ఇంతకుముందు
విన్నాడు. ఇప్పుడు తెలుసుకున్నాడు. షేలా నన్ను
సార్థం చేసుకుంటే? అతడు ఆలోచనల్లో వుండ
గానే, అప్పుడే స్పృహలోకి వచ్చినట్లు లేచిన షేలిని
"నాకేమయింది?" అని అయోమయంగా అడు
గుతోంటే 'థాంక్సాడ్! ఆమెకి స్పృహ తప్పటం
వల్ల జరిగిందంతా మర్చిపోయింది' అనుకు
న్నాడు.

మూడునెలల తర్వాత షేలిని, రాకేషల పెళ్ళి
శాస్త్రోక్తంగా జరిగిపోయింది. ఆ తొలిరేయి ఆమె
ఉడిలో తలవార్చి, ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ అడి

గాడు రాకేష్.
"షేలా! ఆ వర్షపు రేయి మీ ఇంట్లోనే
తొందరపాటుగా బిహేవ్ చేసినందుకు నువ్వు
చాలా హార్ట్ అయ్యావు కదూ! నువ్వలా స్పృహ
తప్పి పడిపోతే ఎంత కంగారుపడ్డానో తెలుసా?"

"నొప్పించక తానొక్క తప్పించుకు తిరుగు
వాడు ధన్యుడు సుమతీ! అన్నారు పెద్దలు.
సుకన్యా, నీరజ్ల ప్రేమలాగే మన ప్రేమ కూడా
అపోహలు అపార్థాల్లో చిక్కుకోకూడదన్న ఉత్తే
శ్యంతో చిన్న ట్రీక్ ప్లేచేసి ఆ సంఘటనకు అక్కరలే
ఫుల్స్టాప్ పెట్టాను.

ఆ పరిస్థితుల్లో నువ్వలా టెంప్ట్ అవడం
తప్పనీ అనను. అలా అని నీకు అసిస్ట్ చేసి, నా
ప్రిన్స్పుల్స్ని చంపుకోనూలేను. నిన్ను వ్యతిరేకించి
బాధపెట్టనూలేను. అందుకే ప్రేమగా..." అతడి
వత్తైన నల్లని క్రాఫ్ సవరిస్తూ చెప్పిందామె.

"అంటే నువ్వారోజు ఫెయింటవ్వటం...
అదంతా..." అర్డ్డోక్టిలో ఆగి, పజిల్ విడిచిపెట్టు
విసురుగా లేచి కూర్చుని ఆమె కళ్ళల్లో దేనికో
సమో వెదుకుతున్నట్లు చూస్తుంటే అతడికామె
చిరునవ్వు సమాధానమైంది.

ఆ చిన్న చిరునవ్వులోనే అతడిక్కావలసిన
సమాధానం దొరకగా ఆమె భుజాలపై చేతులు
వేసి "యువారే గ్రేట్ షేలా! నీ వ్యక్తిత్వాన్నింత
తెలివిగా నిలబెట్టుకున్నావు. నీరజ్ల లవర్కు
ఆపాటి సమయస్ఫూర్తి లేక అతడ్ని బాధపెట్టి,
తనూ బాధపడ్తోంది. అవునూ.. నీకు సుకన్య,
నీరజ్లెలా తెలు?" అన్నాడు సడెన్గా ఏదో
గుర్తొచ్చినట్లు.

"నీరజ్ కాదు, సుకన్య నా కోలీగ్" షేలిని
ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా అతడు "చాలు!
ఇప్పటికే చాలా టైమ్ వేస్టయిపోయింది. ఇంకోక్వ
నిముషం కూడా వేస్ట్ చేయలేను" అంటూ
ఉత్తంగ తరంగమై, ఆమెపట్టుకుని చెవిలో గుసగు
సగా చెప్పాడు. "మళ్ళీ ఆనాటి ట్రీక్ ప్లే చేయకు.
నీకు పుణ్యముంటుంది"

ఆమె కిలకిలా నవ్వింది అతడి
మాటలకు. అంతవరకూ వీళ్ళ కబుర్లు
వింటున్న జాబిలి ఆమె జాణతనం
గురించి విని, నవ్వుకుంటూ తారకతో
చెప్పాలని, మేఘాల మాటుకి సాగిపో
యింది.

కిటికీ పరదాల మాటునుండి ఓ
పిల్లతెమ్మర లోనికొచ్చి వాధిని సుతా
రంగా తాకి, వారి మధ్యనుండి దూరే
సంధులేక, సిగ్గుపడుతూ ప్రక్కనుండి
జారుకుంది.

